

U S T A W A

z dnia.....2016 r.

o działaniach antyterrorystycznych¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady prowadzenia działań antyterrorystycznych oraz współpracy między organami właściwymi w zakresie prowadzenia tych działań.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) działaniach antyterrorystycznych – należy przez to rozumieć działania organów administracji publicznej polegające na zapobieganiu zdarzeniom o charakterze terrorystycznym, przygotowaniu do przejmowania nad nimi kontroli w drodze zaplanowanych przedsięwzięć, reagowaniu w przypadku wystąpienia takich zdarzeń oraz usuwaniu ich skutków, w tym odtwarzaniu zasobów wykorzystywanych do reagowania na nie;
- 2) działaniach kontrterrorystycznych – należy przez to rozumieć działania wobec sprawców, osób przygotowujących lub pomagających w dokonaniu przestępstwa o charakterze terrorystycznym, prowadzone w celu wyeliminowania bezpośredniego zagrożenia dla życia, zdrowia osób oraz mienia przy wykorzystaniu specjalistycznych sił i środków oraz specjalistycznej taktyki działania;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się następujące ustawy: ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, ustawę z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawę z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, ustawę z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej, ustawę z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, ustawę z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej oraz ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

- 3) infrastrukturze administracji publicznej – należy przez to rozumieć systemy oraz obiekty niezbędne dla zapewnienia bezpiecznego i ciągłego funkcjonowania organów administracji publicznej;
- 4) infrastrukturze krytycznej – należy przez to rozumieć systemy oraz obiekty, o których mowa w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1166 oraz z 2015 r. poz. 1485);
- 5) miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym – należy przez to rozumieć przestrzeń otwartą lub zamkniętą, w której nastąpiło zdarzenie o charakterze terrorystycznym lub w której wystąpił lub miał wystąpić jego skutek oraz przestrzeń, w której występują zagrożenia związane ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym;
- 6) zdarzeniu o charakterze terrorystycznym – należy przez to rozumieć sytuację, co do której istnieje podejrzenie, że powstała na skutek przestępstwa o charakterze terrorystycznym, o którym mowa w art. 115 § 20 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.²⁾) lub zagrożenie zaistnienia takiego czynu.

Rozdział 2

Działania antyterrorystyczne zapobiegające zdarzeniom o charakterze terrorystycznym

Art. 3. 1. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwany dalej "Szefem ABW", odpowiada za zapobieganie zdarzeniom o charakterze terrorystycznym.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych odpowiada za przygotowanie do przejmowania kontroli nad zdarzeniami o charakterze terrorystycznym w drodze zaplanowanych przedsięwzięć, reagowanie w przypadku wystąpienia takich zdarzeń oraz

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247, z 2014 r. poz. 538 oraz z 2015 r. poz. 396, 541, 1549, 1707 i 1855.

usuwanie ich skutków, w tym odtwarzanie zasobów wykorzystywanych do reagowania na te zdarzenia.

Art. 4. 1. Organy administracji publicznej, posiadacze samoistni i zależni obiektów, instalacji, urządzeń infrastruktury administracji publicznej lub infrastruktury krytycznej realizują działania antyterrorystyczne we współpracy z organami, służbami i instytucjami właściwymi w sprawach bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane niezwłocznie przekazywać Szefowi ABW będące w ich posiadaniu informacje dotyczące zagrożeń o charakterze terrorystycznym dla infrastruktury administracji publicznej lub infrastruktury krytycznej, w tym zagrożeń dla funkcjonowania systemów i sieci energetycznych, wodnokanalizacyjnych, ciepłowniczych oraz teleinformatycznych istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa.

3. Szef ABW, w przypadku podjęcia informacji o możliwości wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym zagrażającego infrastrukturze administracji publicznej lub infrastrukturze krytycznej, życiu lub zdrowiu ludzi, mieniu w znacznych rozmiarach, dziedzictwu narodowemu lub środowisku, może wydawać polecenia organom i podmiotom, o których mowa w ust. 1, zagrożonym tymi zdarzeniami mające na celu przeciwdziałanie zagrożeniom, ich usunięcie albo minimalizację oraz przekazywać im informacje niezbędne do tego celu. Organy i podmioty, o których mowa w zdaniu pierwszym, są obowiązane wykonać skierowane do nich polecenia Szefa ABW.

4. Szef ABW o podjętych działaniach, o których mowa w ust. 3, informuje Prezesa Rady Ministrów albo Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został powołany.

Art. 5. 1. W celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, Szef ABW, koordynuje czynności analityczne lub informacyjne, podejmowane przez służby specjalne, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147), oraz wymianę informacji przekazywanych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu, Państwową Straż Pożarną, Służbę Celną, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, Żandarmerię Wojskową i Rządowe Centrum Bezpieczeństwa, dotyczących zagrożeń o charakterze terrorystycznym oraz danych o osobach, o których mowa w ust. 4, poprzez ich gromadzenie, przetwarzanie i analizowanie.

2. Prezes Rady Ministrów, w celu klasyfikacji informacji, o których mowa w ust. 1, określa, w drodze zarządzenia, katalog zdarzeń o charakterze terrorystycznym.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, oraz inne organy administracji publicznej, przekazują Szefowi ABW, niezwłocznie po ich uzyskaniu informacje służące realizacji działań antyterrorystycznych, klasyfikowane zgodnie z katalogiem incydentów o charakterze terrorystycznym, o którym mowa w ust. 2.

4. Szef ABW, z zachowaniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych, prowadzi wykaz osób mogących mieć związek ze zdarzeniami o charakterze terrorystycznym, zawierający informacje o:

- 1) osobach podejmujących działalność na rzecz organizacji uznanych za terrorystyczne lub organizacji związanych z działalnością terrorystyczną lub członkach tych organizacji;
- 2) poszukiwanych osobach prowadzących działalność terrorystyczną lub osobach podejrzewanych o popełnienie przestępstw o charakterze terrorystycznym, wobec których w Rzeczypospolitej Polskiej zostało wydane zarządzenie o zatrzymaniu, poszukiwaniu oraz postanowienie o poszukiwaniu listem gończym, a także poszukiwanych na podstawie europejskiego nakazu aresztowania;
- 3) osobach, wobec których istnieje uzasadnione podejrzenie, że mogą prowadzić działania zmierzające do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym, w tym o osobach stanowiących zagrożenie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego;
- 4) osobach uczestniczących w szkoleniach terrorystycznych albo podejmujących podróże w celu popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym.

5. Szef ABW przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3 oraz informacje zawarte w wykazie, o którym mowa w ust. 4, także w postaci bieżących analiz stanu zagrożenia zdarzeniem o charakterze terrorystycznym:

- 1) Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, ministrowi – Koordynatorowi Służb Specjalnych, jeżeli został powołany;
- 2) podmiotom, o których mowa w ust. 1 — w zakresie ich właściwości;
- 3) innym organom administracji publicznej — w zakresie ich właściwości.

6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, z uwzględnieniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych, sposób prowadzenia wykazu, o którym mowa w

ust. 4, oraz tryb uzyskiwania przez podmioty, o których mowa w ust. 1, informacji z tego wykazu.

Art. 6. 1. W celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, Szef ABW koordynuje czynności operacyjno-rozpoznawcze podejmowane przez służby specjalne, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu oraz przez Policję, Straż Graniczną, Służbę Celną, Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej i Żandarmerię Wojskową.

2. Szef ABW może wydawać podmiotom, o których mowa w ust. 1, zalecenia mające na celu usunięcie bądź minimalizację zaistniałego zagrożenia terrorystycznego.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, warunki, zakres i tryb wydawania zaleceń, o których mowa w ust. 2, mając na uwadze zapewnienie sprawności i skuteczności prowadzonych czynności, a także uwzględniając wymogi dotyczące ochrony informacji niejawnych.

Art. 7. 1. W celu rozpoznawania, zapobiegania lub zwalczania przestępstw o charakterze terrorystycznym, Szef ABW może zarządzić wobec osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, niejawne prowadzenie czynności polegających na:

- 1) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści rozmów prowadzonych przy użyciu środków technicznych, w tym za pomocą sieci telekomunikacyjnych;
- 2) uzyskiwaniu i utrwalaniu obrazu lub dźwięku osób z pomieszczeń, środków transportu lub miejsc innych niż miejsca publiczne;
- 3) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści korespondencji, w tym korespondencji prowadzonej za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
- 4) uzyskiwaniu i utrwalaniu danych zawartych w informatycznych nośnikach danych, telekomunikacyjnych urządzeniach końcowych, systemach informatycznych i teleinformatycznych;
- 5) uzyskiwaniu dostępu i kontroli zawartości przesyłek.

2. O zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, Szef ABW niezwłocznie zawiadamia Prezesa Rady Ministrów oraz Prokuratora Generalnego.

3. Czynności, o których mowa w ust. 1, mogą być przedłużane na zasadach określonych w art. 27 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

4. Szef ABW informuje Prokuratora Generalnego o wynikach czynności, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po ich zakończeniu, a na jego żądanie również o przebiegu tych czynności, przedstawiając zebrane w ich toku materiały. Prokurator Generalny może nakazać zaprzestanie czynności, o których mowa w ust. 1.

5. Szef ABW przekazuje Prokuratorowi Generalnemu wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1. Prokurator Generalny podejmuje decyzję o zakresie i sposobie wykorzystania przekazanych materiałów. Art. 238 § 3–5 oraz art. 239 Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

6. Prokurator Generalny zarządza zniszczenie materiałów uzyskanych w wyniku czynności, o których mowa w ust. 1, które nie zawierają dowodów popełnienia przestępstwa albo nie są istotne dla bezpieczeństwa państwa.

7. Szef ABW zarządza niezwłoczne komisyjne i protokolarne zniszczenie materiałów, o których mowa w ust. 6.

Art. 8. 1. Funkcjonariusze ABW, Policji i Straży Granicznej są uprawnieni do pobierania obrazu linii papilarnych lub utrwalania wizerunku twarzy osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku, gdy:

- 1) istnieje wątpliwość co do tożsamości osoby, lub
- 2) istnieje podejrzenie nielegalnego przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej albo wątpliwość co do deklarowanego celu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 3) istnieje podejrzenie co do zamiaru nielegalnego przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 4) istnieje podejrzenie związku osoby ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, lub
- 5) osoba mogła przebywać na terytorium objętym działalnością grup terrorystycznych lub mogła uczestniczyć w szkoleniu terrorystycznym.

2. Organ, który pobrał obraz linii papilarnych lub utrwalił wizerunek twarzy, przekazuje Komendantowi Głównemu Policji:

- 1) obraz linii papilarnych lub wizerunku twarzy;
- 2) dane osobowe osoby, której obraz linii papilarnych pobrano albo utrwalono wizerunek;
- 3) podstawę prawną pobrania obrazu linii papilarnych lub utrwalenia wizerunku.

3. Komendant Główny Policji włącza przekazane obrazy, wizerunki i dane, o których mowa w ust. 2, do baz danych Policji oraz zapewnia dostęp do tych obrazów, wizerunków i danych organom, które je przekazały.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb:

- 1) pobierania obrazów linii papilarnych oraz utrwalania wizerunku twarzy osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) przekazywania Komendantowi Głównemu Policji pobranych obrazów linii papilarnych, utrwalonego wizerunku twarzy i informacji określonych w ust. 2

— uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego pobierania obrazów linii papilarnych oraz utrwalania wizerunku twarzy, wiernego zobrazowania linii papilarnych i wizerunków twarzy oraz niezwłocznego ich przekazania właściwemu organowi Policji.

Art. 9. W celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, Szef ABW może, w celu przetwarzania, nieodpłatnie uzyskać dostęp do:

- 1) danych i informacji zgromadzonych w rejestrach i ewidencjach państwowych prowadzonych w szczególności przez:
 - a) podmioty, o których mowa w art. 6 ust. 1,
 - b) ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
 - c) ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa,
 - d) ministra właściwego do spraw administracji,
 - e) ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
 - f) ministra właściwego do spraw zagranicznych,
 - g) ministra właściwego do spraw informatyzacji,
 - h) ministra właściwego do spraw infrastruktury,
 - i) ministra właściwego do spraw gospodarki,
 - j) ministra właściwego do spraw energii,
 - k) ministra właściwego do spraw transportu,
 - l) ministra właściwego do spraw środowiska,
 - m) ministra właściwego do spraw zdrowia,
 - n) ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego,
 - o) Ministra Sprawiedliwości,
 - p) Ministra Obrony Narodowej,
 - q) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców,
 - r) Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej,
 - s) Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego,
 - t) Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki,

- u) Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
 - v) Komisję Nadzoru Finansowego,
 - w) Głównego Geodetę Kraju,
 - x) jednostki samorządu terytorialnego
— oraz jednostki organizacyjne im podległe lub przez nie nadzorowane,
- 2) obrazu zdarzeń rejestrowanego przez urzędnika rejestrującego obraz umieszczone w obiektach użyteczności publicznej, przy drogach publicznych i innych miejscach publicznych oraz otrzymywać nieodpłatnie kopię zarejestrowanego zapisu tego obrazu — z uwzględnieniem zasad i trybu określonych w art. 34 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147), chyba że zasady i tryb tego dostępu zostały uregulowane w przepisach odrębnych.

Art. 10. 1. Szef ABW prowadzi wykaz obiektów, instalacji i urządzeń szczególnie zagrożonych zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, zwany dalej „wykazem”.

2. Szef ABW opracowuje wykaz we współpracy z Komendantem Głównym Policji oraz organami administracji rządowej i organami jednostek samorządu terytorialnego.

3. W wykazie można umieścić w szczególności:

- 1) obiekty, instalacje i urządzenia będące elementami infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1166, z późn. zm.);
- 2) obiekty podlegające obowiązkowej ochronie na podstawie ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2014 r. poz. 1099, z późn. zm.);
- 3) obiekty, instalacje i urządzenia infrastruktury administracji publicznej;
- 4) obiekty, instalacje i urządzenia infrastruktury transportowej;
- 5) obiekty użyteczności publicznej, takie jak miejsca kultu religijnego, centra handlowe, obiekty artystyczno-rozrywkowe, sportowo-rekreacyjne, konferencyjno-szkoleniowe i świadczące usługi hotelarskie;
- 6) obiekty wykorzystywane przy przeprowadzaniu imprez masowych, o których mowa w ustawie z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 611, z późn. zm.);
- 7) inne publicznie dostępne miejsca i obiekty, jeżeli z uwagi na liczbę przebywających w nich osób istnieje niebezpieczeństwo wystąpienia w nich zdarzenia o charakterze terrorystycznym.

4. Szef ABW informuje właścicieli, posiadaczy samoistnych i zależnych obiektów, instalacji i urządzeń szczególnie zagrożonych zdarzeniem o charakterze terrorystycznym o umieszczeniu w wykazie albo usunięciu z wykazu tych obiektów, instalacji i urządzeń.

5. Właściciele, posiadacze samoistni i zależni obiektów, instalacji i urządzeń umieszczonych w wykazie, mają obowiązek wyznaczyć, w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 4, osobę odpowiedzialną za utrzymywanie kontaktów z Szefem ABW w zakresie ochrony przed zagrożeniem o charakterze terrorystycznym.

6. Właściciele, posiadacze samoistni i zależni obiektów, instalacji i urządzeń umieszczonych w wykazie, w odniesieniu do tych obiektów, instalacji i urządzeń:

- 1) sporządzają i aktualizują plany ochrony i działania na wypadek wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym oraz przekazują je Szefowi ABW na jego wniosek wraz z planami budynków, planami urządzeń i instalacji;
- 2) współdziałają z Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Policją, Strażą Graniczną w celu minimalizowania zagrożeń o charakterze terrorystycznym, w szczególności niezwłocznie przekazując na wniosek tych służb informacje dotyczące ochrony fizycznej obiektu, instalacji lub urządzenia niezbędne w celu zapobiegania i reagowania na zagrożenie o charakterze terrorystycznym;
- 3) przekazują niezwłocznie Szefowi ABW informacje o zagrożeniach o charakterze terrorystycznym dla tych obiektów, instalacji lub urządzeń.

7. Właściwy miejscowo wojewoda może wymierzyć administracyjną karę pieniężną w wysokości do 50 000 zł za nieprzekazanie planu ochrony i działania na wypadek wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym na wniosek Szefa ABW i nakłada ją na właściciela, posiadacza samoistnego lub zależnego obiektów, instalacji i urządzeń umieszczonych w wykazie.

8. W przypadku wprowadzenia drugiego stopnia alarmowego lub stopnia wyższego Policja zabezpiecza obiekty umieszczone w wykazie, zlokalizowane na obszarze określonym przez Szefa ABW.

9. Rada Ministrów, określi w drodze rozporządzenia, zakres i strukturę planów ochrony i działania na wypadek wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym oraz sposób ich sporządzania i aktualizacji, mając na względzie konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa obiektów, instalacji lub urządzeń.

Art. 11. 1. Podmioty, o których mowa w art. 5 ust. 1, w porozumieniu z Szefem ABW mogą oddelegować pracowników lub funkcjonariuszy jednostek i organów im podległych lub przez nich nadzorowanych do pracy lub służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 3 ust. 1, na zasadach określonych w porozumieniu zawartym pomiędzy kierownikiem podmiotu oddelegowującego a Szefem ABW.

2. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z Szefem ABW, może wyznaczyć żołnierzy zawodowych do pełnienia służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 3 ust. 1, na zasadach określonych w porozumieniu zawartym pomiędzy Ministrem Obrony Narodowej a Szefem ABW.

3. Prezes Rady Ministrów określi w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki i tryb oddelegowania pracownika lub funkcjonariusza, uwzględniając miejsce oraz charakter i zakres wykonywanych przez niego zadań służbowych;
- 2) rodzaje przysługujących oddelegowanemu pracownikowi lub funkcjonariuszowi uprawnień i świadczeń oraz zasady wypłacania uposażenia albo wynagrodzenia i innych świadczeń pieniężnych przysługujących oddelegowanemu pracownikowi albo funkcjonariuszowi, z uwzględnieniem podziału na uposażenia albo wynagrodzenia i należności wypłacane przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz jednostkę organizacyjną z której pracownik lub funkcjonariusz został oddelegowany.

4. Szczegółowe zasady i tryb postępowania przy wyznaczaniu żołnierzy zawodowych do pełnienia służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a także szczegółowe zasady przyznawania uposażenia oraz innych świadczeń przysługujących w czasie pełnienia służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego określa ustawa z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1414, z późn. zm.).

Rozdział 3

Stopnie alarmowe

Art. 12. 1. W przypadku zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym albo w przypadku wystąpienia takiego zdarzenia można wprowadzić jeden z czterech stopni alarmowych:

- 1) pierwszy stopień alarmowy (stopień ALFA);
- 2) drugi stopień alarmowy (stopień BRAVO);
- 3) trzeci stopień alarmowy (stopień CHARLIE);

4) czwarty stopień alarmowy (stopień DELTA).

2. W przypadku zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym dotyczącego systemów teleinformatycznych organów administracji publicznej lub systemów teleinformatycznych wchodzących w skład infrastruktury krytycznej albo w przypadku wystąpienia takiego zdarzenia, można wprowadzić jeden z czterech stopni alarmowych CRP:

- 1) pierwszy stopień alarmowy CRP (stopień ALFA-CRP);
- 2) drugi stopień alarmowy CRP (stopień BRAVO-CRP);
- 3) trzeci stopień alarmowy CRP (stopień CHARLIE-CRP);
- 4) czwarty stopień alarmowy CRP (stopień DELTA-CRP).

3. Pierwszy stopień, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, wprowadza się w przypadku uzyskania informacji o możliwości wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym, którego rodzaj i zakres jest trudny do przewidzenia.

4. Drugi stopień, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 oraz w ust. 2 pkt 2, wprowadza się w przypadku zaistnienia zwiększonego i przewidywalnego zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym, jednakże konkretny cel zdarzenia nie został zidentyfikowany.

5. Trzeci stopień, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 oraz w ust. 2 pkt 3, wprowadza się w przypadku:

- 1) zaistnienia konkretnego zdarzenia potwierdzającego cel potencjalnego zdarzenia o charakterze terrorystycznym godzącego w bezpieczeństwo Rzeczypospolitej Polskiej lub bezpieczeństwo innych państw i stwarzającego potencjalne zagrożenie dla Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 2) uzyskania wiarygodnych i potwierdzonych informacji o planowanym zdarzeniu o charakterze terrorystycznym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 3) uzyskania wiarygodnych i potwierdzonych informacji o planowanym zdarzeniu o charakterze terrorystycznym, którego skutki mogą dotyczyć obywateli polskich przebywających za granicą lub instytucji polskich albo polskiej infrastruktury mieszczących się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Czwarty stopień, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 oraz w ust. 2 pkt 4, wprowadza się w przypadku:

- 1) wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym, powodującego zagrożenie bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej lub bezpieczeństwa innych państw i stwarzającego zagrożenie dla Rzeczypospolitej Polskiej, lub

- 2) gdy uzyskane informacje wskazują na zaawansowaną fazę przygotowań do zdarzenia o charakterze terrorystycznym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 3) gdy uzyskane informacje wskazują na zaawansowaną fazę przygotowań do zdarzenia o charakterze terrorystycznym, które ma być wymierzone w obywateli polskich przebywających za granicą lub w instytucje polskie albo polską infrastrukturę mieszczące się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, a zebrane informacje wskazują jednocześnie na nieuchronność takiego zdarzenia.

7. Wyższy albo niższy stopień alarmowy i stopień alarmowy CRP może być wprowadzony z pominięciem stopni pośrednich.

8. Stopnie wymienione w ust. 1 i 2 mogą być wprowadzane rozdzielnie lub łącznie.

9. W przypadku wprowadzenia różnych stopni alarmowych lub różnych stopni alarmowych CRP, należy wykonać zadania przewidziane dla stopnia wyższego.

10. Stopnie alarmowe i stopnie alarmowe CRP wprowadza się na czas niezbędny do minimalizacji zagrożenia lub skutków zdarzenia będącego przesłanką do ich wprowadzenia.

Art. 13. 1. Stopnie alarmowe lub stopnie alarmowe CRP, wprowadza, zmienia i odwołuje, w drodze zarządzenia, w zależności od rodzaju zagrożenia zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych i Szefa ABW, a w przypadkach niecierpiących zwłoki – minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Szefa ABW, informując o tym niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów:

- 1) w odniesieniu do terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) w odniesieniu do obszaru jednej lub kilku jednostek podziału terytorialnego kraju;
- 3) w odniesieniu do obszaru określonego w sposób inny niż przez odniesienie do jednostek podziału terytorialnego kraju;
- 4) w odniesieniu do określonych obiektów jednostek organizacyjnych administracji publicznej, prokuratury, sądów, polskich przedstawicielstw dyplomatycznych lub innych obiektów infrastruktury administracji publicznej lub infrastruktury krytycznej, a także obiektów umieszczonych w wykazie;
- 5) w przypadku, gdy skutki zdarzenia o charakterze terrorystycznym mogą dotyczyć obywateli polskich przebywających za granicą lub instytucji polskich albo polskiej infrastruktury mieszczących się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

2. O wprowadzeniu, zmianie lub odwołaniu stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP Prezes Rady Ministrów niezwłocznie informuje Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu.

3. Wprowadzenie stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP stanowi podstawę do realizacji przez organy administracji publicznej oraz kierowników służb i instytucji właściwych w sprawach bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego,

- 1) określonych zgodnie z rozporządzeniem wydanym na podstawie ust. 4 przedsięwzięć wynikających z ich kompetencji ustawowych;
- 2) przedsięwzięć i procedur zarządzania kryzysowego, jeżeli zostały przewidziane dla danego stopnia alarmowego w związku z wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym i nie zostały uregulowane w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 4.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje i szczegółowy zakres przedsięwzięć wykonywanych przez organy administracji publicznej oraz kierowników służb i instytucji właściwych w sprawach bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego, wynikających z ich kompetencji ustawowych w poszczególnych stopniach alarmowych i stopniach alarmowych CRP, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawności przepływu informacji oraz minimalizacji skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym.

Art. 14. 1. W przypadku wprowadzenia stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP, Szef ABW powołuje sztab koordynacyjny w skład którego wchodzi przedstawiciele służb i organów o których mowa w art. 5 ust. 5 pkt 1 i 2.

2. Do udziału w pracach sztabu koordynacyjnego Szef ABW może powołać przedstawicieli innych organów, o których mowa w art. 5 ust. 5 pkt 3, w zależności od rodzaju zdarzenia o charakterze terrorystycznym, a także przedstawiciela Prokuratora Generalnego.

3. Do zadań sztabu koordynacyjnego należy rekomendowanie zmiany lub odwołania stopnia alarmowego oraz form i zakresu współdziałania służb i organów wchodzących w skład sztabu koordynacyjnego i biorących udział w jego pracach.

Rozdział 4

Działania antyterrorystyczne i kontrterrorystyczne na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym

Art. 15. Kierującym działaniami antyterrorystycznymi podejmowanymi przez właściwe służby lub organy w ramach ich ustawowych zadań na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym, zwanym dalej „kierującym działaniami”, jest:

- 1) wyznaczony przez Komendanta Głównego Policji, a w przypadkach niecierpiących zwłoki przez właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiego Policji, funkcjonariusz Policji, w szczególności w przypadku udziału na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym innych służb i organów, z zastrzeżeniem pkt 2;
- 2) wyznaczony przez Ministra Obrony Narodowej szef wojewódzkiego sztabu wojskowego w przypadku zdarzenia o charakterze terrorystycznym na terenach należących lub administrowanych przez komórki i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane.

Art. 16. 1. Minister właściwy do spraw zagranicznych, we współpracy z Ministrem Koordynatorem Służb Specjalnych, jeżeli został powołany, koordynuje działania właściwych służb i organów w przypadku zdarzenia o charakterze terrorystycznym poza granicami państwa wymierzonego przeciwko obywatelom lub mieniu Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem zdarzeń o których mowa w ust. 2.

2. Minister Obrony Narodowej, we współpracy z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, koordynuje działania właściwych służb i organów, w przypadku zdarzenia o charakterze terrorystycznym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, wymierzonego przeciwko żołnierzom lub mieniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 17. 1. Jeżeli jest to uzasadnione sytuacją na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym, kierujący działaniami może:

- 1) zarządzić ewakuację osób lub mienia z miejsca zdarzenia o charakterze terrorystycznym i z jego najbliższego otoczenia do wskazanego miejsca, obiektu lub obszaru;
- 2) wprowadzić zakaz przebywania osób postronnych w miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym i w jego pobliżu;
- 3) zarządzić wstrzymanie ruchu drogowego lub kursowania środków publicznego transportu zbiorowego w miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym i w jego otoczeniu;

- 4) korzystać z nieruchomości lub przejąć do używania ruchomości, środki transportu, sprzęt, a także przedmioty i urządzenia konieczne do przeprowadzenia działań kontrterrorystycznych na czas niezbędny do skutecznego przeprowadzenia tych działań;
- 5) żądać udzielenia pomocy od instytucji, organizacji, przedsiębiorców i osób fizycznych lub wydawać im polecenia, w zakresie niezbędnym do skutecznego przeprowadzenia działań kontrterrorystycznych.

2. Instytucje, organizacje, przedsiębiorcy i inne osoby fizyczne są obowiązani wykonać skierowane do nich polecenia i żądania kierującego działaniami wymienione w ust. 1.

Art. 18. 1. Po wprowadzeniu trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego minister właściwy do spraw wewnętrznych, z inicjatywy własnej albo na wniosek Szefa ABW lub Komendanta Głównego Policji, może zarządzić zakaz odbywania zgromadzeń publicznych lub imprez masowych na obszarze lub w obiekcie objętym stopniem alarmowym, jeżeli jest to konieczne dla ochrony życia i zdrowia ludzi lub bezpieczeństwa publicznego.

2. Właściwe organy administracji publicznej, niezwłocznie po ogłoszeniu zarządzenia, o którym mowa w ust. 1:

- 1) wydają decyzję o zakazie zgromadzeń albo decyzję o rozwiązaniu zgromadzeń, zgodnie z ustawą z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 1485);
- 2) odmawiają wydania zezwolenia na przeprowadzenie imprezy masowej albo wydają decyzję o zakazie przeprowadzenia imprezy masowej lub przerywają imprezę masową, zgodnie z ustawą z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2139)

– w odniesieniu do wszystkich zgromadzeń oraz imprez masowych na obszarze i w czasie obowiązywania stopnia alarmowego.

3. Od decyzji podjętych przez właściwe organy administracji publicznej na podstawie ust. 2 przysługuje odwołanie do właściwego miejscowo wojewódzkiego sądu administracyjnego.

Art. 19. 1. W przypadku wprowadzenia trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego, jeżeli użycie oddziałów i pododdziałów Policji okaże się niewystarczające lub może okazać się niewystarczające, do pomocy oddziałom i pododdziałom Policji mogą być użyte oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych, stosownie do ich przygotowania specjalistycznego oraz zaistniałych potrzeb.

2. Decyzję o użyciu Sił Zbrojnych, w przypadkach o których mowa w ust. 1, wydaje Minister Obrony Narodowej, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych określający zakres i formę pomocy. O wydaniu decyzji Minister Obrony Narodowej informuje niezwłocznie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i Prezesa Rady Ministrów.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 2, określa:

- 1) skład oddziałów i pododdziałów, które mają być użyte do pomocy oraz ich zadania i liczebność;
- 2) obszar, na jakim oddziały i pododdziały, które mają być użyte do pomocy, będą wykonywały zadania oraz czas ich wykonywania;
- 3) ewentualne ograniczenia dotyczące użycia posiadanych środków własnych będących w wyposażeniu oddziałów i pododdziałów, które mają być użyte do pomocy.

4. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej może wydać postanowienie o zmianie lub uchyleniu decyzji, o której mowa w ust. 2.

5. Oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej mogą użyć i wykorzystać środki przymusu bezpośredniego na zasadach przewidzianych dla żołnierzy Żandarmerii Wojskowej.

6. Oddziały lub pododdziały Sił Zbrojnych użyte do pomocy oddziałom lub pododdziałom Policji pozostają w systemie dowodzenia Sił Zbrojnych.

7. Organem koordynującym działania podejmowane przez oddziały i pododdziały Policji oraz oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych w przypadku, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) właściwy miejscowo komendant wojewódzki Policji – w przypadku działań podejmowanych przez oddziały i pododdziały Policji oraz oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych na obszarze jednego województwa;
- 2) Komendant Główny Policji – w przypadku działań podejmowanych przez oddziały i pododdziały Policji oraz oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych na obszarze większym niż jedno województwo;

8. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia szczegółowe warunki i sposób organizacji współdziałania oddziałów i pododdziałów Policji z oddziałami i pododdziałami Sił Zbrojnych, mając na uwadze ochronę wymienianych informacji oraz zakres logistycznego wsparcia.

Art. 20. 1. W ramach działań kontrterrorystycznych, jeżeli jest to niezbędne do przeciwdziałania bezpośredniemu, bezprawnemu, gwałtownemu zamachowi na życie lub zdrowie człowieka, a użycie broni palnej w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą

szkodę jest niewystarczające i przeciwdziałanie takiemu zamachowi w inny sposób nie jest możliwe, dopuszcza się, z uwzględnieniem wszelkich okoliczności zdarzenia o charakterze terrorystycznym oraz możliwości działań kontrterrorystycznych, użycie broni palnej przeciwko osobie dokonującej zamachu, którego skutkiem będzie śmierć lub bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia tej osoby (specjalne użycie broni).

2. Specjalne użycie broni odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 628 i 1165 oraz z 2014 r. poz. 24 i 1199), z zastrzeżeniem odrębności przewidzianych w niniejszym artykule.

3. Do specjalnego użycia broni nie stosuje się art. 7 ust. 1 i art. 48 ustawy, o której mowa w ust. 2.

4. Specjalne użycie broni może być dokonane przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub żołnierzy Sił Zbrojnych, wchodzących w skład grupy wykonującej działania kontrterrorystyczne, zwanej dalej "grupą kontrterrorystyczną".

5. Decyzję o dopuszczalności specjalnego użycia broni może podjąć oraz cofnąć kierujący działaniami. Kierujący działaniami niezwłocznie przekazuje decyzję dowódcy grupy kontrterrorystycznej, oraz informuje o podjętej decyzji organ wyznaczający kierującego działaniami określony zgodnie z art. 15.

6. Po otrzymaniu decyzji o dopuszczalności specjalnego użycia broni, dowódca grupy kontrterrorystycznej może wydać rozkaz specjalnego użycia broni przez funkcjonariuszy lub żołnierzy grupy kontrterrorystycznej, określając cel i sposób specjalnego użycia broni.

7. Specjalne użycie broni dokumentuje dowódca grupy kontrterrorystycznej, który, niezwłocznie po zakończeniu działań kontrterrorystycznych, sporządza, stosując odpowiednio art. 54 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w ust. 2, protokół specjalnego użycia broni i przekazuje go kierującemu działaniami.

Rozdział 5

Przepisy szczególne dotyczące postępowania przygotowawczego

Art. 21. 1. W przypadku podejrzenia lub usiłowania popełnienia albo przygotowania przestępstwa o charakterze terrorystycznym, w celu wykrycia lub zatrzymania albo przymusowego doprowadzenia osoby podejrzewanej, a także w celu znalezienia rzeczy

mogących stanowić dowód w sprawie lub podlegających zajęciu w postępowaniu karnym, prokurator może postanowić o:

- 1) przeprowadzeniu przeszukania pomieszczeń i innych miejsc znajdujących się na wskazanym w postanowieniu obszarze,
 - 2) zatrzymaniu osoby podejrzewanej
- jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że osoba podejrzewana lub wymienione rzeczy na tym obszarze się znajdują.

2. W celu znalezienia rzeczy wymienionych w ust. 1 można też dokonać przeszukania, znajdujących się na wskazanym w postanowieniu obszarze, osób, ich odzieży i podręcznych przedmiotów.

3. Przeszukania i zatrzymania, o których mowa w ust. 1 i 2 można dokonać o każdej porze doby.

4. Postanowienie prokuratora należy okazać osobie, u której przeszukanie ma być przeprowadzone. Przepis art. 236 Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

Art. 22. 1. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym, jeżeli wymaga tego dobro postępowania przygotowawczego, postanowienie o przedstawieniu zarzutów można sporządzić na podstawie informacji uzyskanych w wyniku czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym czynności, o których mowa w art. 7.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, sąd, na wniosek prokuratora, może zastosować tymczasowe aresztowanie na okres nieprzekraczający 14 dni.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 23. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2015 r. poz. 355, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

”3a) prowadzenie działań kontrterrorystycznych, w rozumieniu ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. poz. ...);”;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 529, 1045, 1066, 1217, 1268, 1890, 2023 i 2281.

- 2) w art. 13 dodaje się ust. 4ea w brzmieniu:
„4ea. Środki finansowe pochodzące z nawiązek orzeczonych w razie skazania za przestępstwo określone w art. 224a Kodeksu karnego są przychodami funduszu centralnego.”;
- 3) w art. 18:
- a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:
„– jeżeli użycie oddziałów lub pododdziałów Policji okaże się lub może okazać się niewystarczające, do pomocy oddziałom i pododdziałom Policji mogą być użyte oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej „Siłami Zbrojnymi”.”;
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być udzielona również w formie prowadzonego samodzielnie przez oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych przeciwdziałania zagrożeniu, w przypadku gdy oddziały i pododdziały Policji nie dysponują możliwościami skutecznego przeciwdziałania tym zagrożeniom.”;
- c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„8. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) szczegółowe warunki i sposób użycia oddziałów i pododdziałów Policji i Sił Zbrojnych;
 - 2) sposób koordynowania działań podejmowanych przez Policję i Siły Zbrojne w formie określonej w ust. 1;
 - 3) tryb wymiany informacji i sposób logistycznego wsparcia działań Policji prowadzonych z pomocą oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych.”;
- 4) w art. 18a ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W razie zagrożenia bezpieczeństwa i porządku publicznego, jeżeli siły Policji są niewystarczające lub mogą okazać się niewystarczające do wykonania ich zadań w zakresie ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych uzgodniony z Ministrem Obrony Narodowej, może zarządzić użycie żołnierzy Żandarmerii Wojskowej do udzielenia pomocy Policji.”;
- 5) art. 18b ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W razie zagrożenia bezpieczeństwa publicznego lub porządku publicznego, jeżeli użycie Policji okaże się niewystarczające lub może okazać się niewystarczające,

minister właściwy do spraw wewnętrznych może zarządzić użycie funkcjonariuszy Straży Granicznej do udzielenia pomocy Policji.”;

6) w art. 18c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadkach, o których mowa w art. 18 ust. 1, lub art. 19 ust. 1 ustawy z dnia o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U.poz. ...), Komendant Główny Policji lub komendant wojewódzki Policji może zarządzić zastosowanie przez Policję urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze, przez czas niezbędny do wyeliminowania zagrożenia lub jego skutków, z uwzględnieniem konieczności minimalizacji skutków braku możliwości korzystania z usług telekomunikacyjnych.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 930, z późn. zm.) w art. 16 po ust. 3 dodaje się ust. 3¹ w brzmieniu:

„3¹. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może wydać decyzję o czasowym, nie dłuższym niż 7 dni, zamknięciu określonych przejść granicznych lub o ograniczeniu ruchu przez te przejścia, w przypadku wprowadzenia drugiego lub wyższego stopnia alarmowego, o którym mowa w art. 12 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1402, z późn. zm.⁴):

1) w art. 9e ust. 10a otrzymuje brzmienie:

„10a. Komendant Główny Straży Granicznej albo komendant oddziału Straży Granicznej może upoważnić swojego zastępcę do składania wniosków, o których mowa odpowiednio w ust. 1, 4, 9 i 10 lub do zarządzania kontroli operacyjnej w trybie ust. 4.”;

2) w art. 9f po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1, pojawią się nowe okoliczności istotne dla sprawdzenia uzyskanych wcześniej, wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, Komendant Główny Straży Granicznej w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 1-5, a komendant oddziału Straży Granicznej w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5 może, po uzyskaniu

⁴) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1822 oraz z 2015 r. poz. 529, 1045, 1066, 1217, 1268, 1322, 1336, 1607, 1642, 1830, 1890, 2023 i 2281.

pisemnej zgody właściwego prokuratora, zarządzić kontynuowanie czynności przez czas oznaczony również po upływie okresów, o których mowa w ust. 4.”;

3) w art. 11d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku zagrożenia bezpieczeństwa lub porządku publicznego w zasięgu terytorialnym przejścia granicznego oraz w strefie nadgranicznej, jeżeli siły Straży Granicznej są niewystarczające lub mogą okazać się niewystarczające do wykonania ich zadań w zakresie ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub uzasadnia to stopień zagrożenia, Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych uzgodniony z Ministrem Obrony Narodowej, może zarządzić użycie żołnierzy Żandarmerii Wojskowej do udzielenia pomocy Straży Granicznej.”

Art. 26. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 117 § 2;
- 2) uchyla się art. 118 § 3;
- 3) po art. 126b dodaje się art. 126c w brzmieniu:

„Art. 126c § 1. Kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w art. 117, art. 118 lub art. 120,

- podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od 3 lat.

§2. Kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w art. 118a § 1 lub 2, art. 122 lub w art. 123,

- podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 3. Kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w art. 124 § 1 lub art. 125,

- podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”;

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247, z 2014 r. poz. 538 oraz z 2015 r. poz. 396, 541, 1549, 1707 i 1855.

4) Po art. 224a dodaje się art. 224b w brzmieniu:

„Art. 224b. W razie skazania za przestępstwo określone w art. 224a sąd orzeka:

- 1) nawiązkę na rzecz Funduszu Wsparcia Policji w wysokości co najmniej 10 000 zł oraz
- 2) świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 w wysokości co najmniej 10 000 zł.”;

5) w art. 255a dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Kto w celu popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym uczestniczy w szkoleniu mogącym umożliwić popełnienie takiego przestępstwa - podlega karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.”;

6) po art. 259 dodaje się art. 259a w brzmieniu:

„Art. 259a. Kto przekracza granicę państwa w celu popełnienia na terytorium innego państwa przestępstwa o charakterze terrorystycznym lub przestępstwa określonego w art. 255a lub art. 258 § 2 lub § 4,

- podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”;

7) po art. 259a dodaje się art. 259b w brzmieniu:

„Art. 259b. § 1. Nie podlega karze za przestępstwo określone w art. 259a, kto dobrowolnie odstąpił od popełnienia na terytorium innego państwa przestępstwa o charakterze terrorystycznym lub przestępstwa określonego w art. 255a lub art. 258 § 2 lub § 4 i ujawnił przed organem powołanym do ścigania przestępstw wszystkie istotne okoliczności popełnienia czynu lub zapobiegł popełnieniu zamierzonego przestępstwa.

§ 2. Nie podlega karze za przestępstwo określone w art. 259a, kto dobrowolnie odstąpił od pomocnictwa innym osobom w popełnieniu przestępstwa, określonego w art. 259a i ujawnił przed organem powołanym do ścigania przestępstw wszystkie istotne okoliczności popełnienia czynu, w szczególności informacje o osobach, które popełniły przestępstwa, określone w art. 259a.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2014 r. poz. 1099, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 2 po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia, instalacje, usługi ujęte w jednolitym wykazie obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej.”;

2) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kierownik jednostki, który bezpośrednio zarządza obszarami, obiektami i urządzeniami umieszczonymi w ewidencji, o której mowa w art. 5 ust. 5, albo upoważniona przez niego osoba jest obowiązana uzgadniać plan ochrony tych obszarów, obiektów i urządzeń z właściwym terytorialnie komendantem wojewódzkim Policji oraz w zakresie zagrożeń o charakterze terrorystycznym z właściwym terytorialnie dyrektorem delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zawierać analizę stanu potencjalnych zagrożeń, w tym zagrożeń o charakterze terrorystycznym i aktualnego stanu bezpieczeństwa jednostki;”;

3) w art. 36 w ust. 1 w pkt 5 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w granicach chronionych obiektów i obszarów - w przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a-c i pkt 2 oraz art. 47 pkt 3, 6 i 7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, z wyłączeniem przypadków przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachów, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a-c tej ustawy,”.

Art. 28. W ustawie z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 1997 r. Nr 140, poz. 939 z późn. zm.) w art. 105 ust. 1 pkt 2 dodaje się lit. z w brzmieniu:

„z) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w trybie i na zasadach określonych w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.);”.

Art. 29. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197, z późn. zm.) w art. 54 ust. 1 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w trybie i na zasadach określonych w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.).”.

Art. 30. W ustawie z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2014 r. poz. 170, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a-c i e, pkt 2 i pkt 3 lit. a oraz w art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3, 5, 6 i 7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz może użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”;

2) w art. 128 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a-c i e, pkt 2, pkt 3 lit. a i pkt 4 lit. a oraz w art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3, 5, 6 i 7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, strażnicy Straży Marszałkowskiej mogą użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”.

Art. 31. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 568, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 31 ust. 10a otrzymuje brzmienie:

„10a. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej albo komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej może upoważnić swojego zastępcę do składania wniosków, o których mowa odpowiednio w ust. 1, 4, 9 i 10 lub do zarządzania kontroli operacyjnej w trybie ust. 4.”;

2) w art. 42 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a-c i e, pkt 2, 3, pkt 4 lit. a i b oraz w art. 47 pkt 1-3, 5, 6 i 7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, żołnierze Żandarmerii Wojskowej mogą użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie zagrożeń godzących w bezpieczeństwo, istotnych z punktu widzenia ciągłości funkcjonowania państwa systemów teleinformatycznych organów administracji publicznej lub systemów

albo sieci teleinformatycznych objętych jednolitym wykazem obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, a także systemów teleinformatycznych posiadaczy samoistnych i zależnych obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 5b ust. 7 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 r., poz. 1166, z późn. zm.);”;

2) w art. 6 w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) rozpoznawanie, przeciwdziałanie i zapobieganie zdarzeniom o charakterze terrorystycznym wymierzonym przeciwko obywatelom lub mieniu Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, z wyłączeniem zdarzeń o charakterze terrorystycznym wymierzonych przeciwko żołnierzom lub mieniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.”;

3) dodaje się art. 22b w brzmieniu:

„Art. 22b. 1. Jeżeli informacje lub materiały uzyskane przez ABW podczas realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1:

- 1) wskazują na fakt popełnienia przestępstwa szpiegostwa albo
- 2) uprawdopodobniają działalność zmierzającą do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym

— Szef ABW może, w przypadku gdy jest to uzasadnione względami bezpieczeństwa państwa, odstąpić od obowiązku zawiadomienia właściwego prokuratora o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia tego przestępstwa oraz osobie, która według uzyskanych przez ABW informacji lub materiałów może być jego sprawcą.

2. Szef ABW odstępuje od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w przypadku, gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa albo podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym świadomie i dobrowolnie:

- 1) ujawnił wszelkie okoliczności popełnionego czynu lub prowadzonej działalności;
- 2) zobowiązał się do podjęcia tajnej współpracy z ABW.

3. Szef ABW odstępuje od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego, a także za zgodą Prezesa Rady Ministrów albo Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został powołany oraz powiadamia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o wystąpieniu do Prezesa Rady Ministrów z wnioskiem o udzielenie takiej zgody.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym:

- 1) popełnił umyślne przestępstwo przeciwko życiu albo inne przestępstwo umyślne, którego skutkiem jest śmierć człowieka, ciężki uszczerbek na zdrowiu albo
- 2) współdziałał w popełnieniu takiego przestępstwa lub usiłował je popełnić albo
- 3) nakłaniał inną osobę do popełnienia czynu zabronionego, o którym mowa w pkt 1.

5. W przypadku, gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym, pomimo podjęcia tajnej współpracy z ABW, prowadzi nadal działalność na szkodę Rzeczypospolitej Polskiej niezgodnie z warunkami tej współpracy albo popełnił jedno z przestępstw, o których mowa w ust. 4, lub współdziałał w popełnieniu takiego przestępstwa albo nakłaniał do jego popełnienia, Szef ABW powiadamia właściwego prokuratora.

6. Szef ABW powiadamia właściwego prokuratora także w przypadku, gdy zostanie ujawnione, że sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym, który podjął tajną współpracę z ABW, świadomie nie ujawnił wszelkich okoliczności czynu lub działalności, o których mowa w ust. 1.

7. W przypadku zagrożenia życia lub zdrowia osoby, o której mowa w ust. 1, lub osób przez nią wskazanych, Szef ABW, po uzyskaniu zgody Prezesa Rady Ministrów, stosuje wobec tej osoby lub osób przez nią wskazanych odpowiednie do zagrożenia środki ochronne, a także zapewnia niezbędne środki pomocy, w tym, w szczególności uzasadnionych przypadkach także pomoc finansową. Przepisy art. 35 ust. 3 i art. 36 ustawy stosuje się odpowiednio.

8. Szef ABW cofa ochronę lub pomoc w przypadku:

- 1) umyślnego naruszania przez osobę objętą ochroną lub pomocą, o których mowa w ust. 7, zasad albo zaleceń w zakresie tej ochrony lub pomocy;
- 2) zaistnienia co najmniej jednej z okoliczności, o których mowa w ust. 4 - 6.

9. W razie cofnięcia ochrony lub pomocy w przypadkach, o których mowa w ust. 8, sprawca przestępstwa szpiegostwa lub przestępstwa o charakterze terrorystycznym jest obowiązany do zwrotu Szefowi ABW równowartości świadczeń otrzymanych w ramach pomocy, a także zwrotu dokumentów określonych w ust. 7, jeżeli zostały mu

wydane. Przepis stosuje się odpowiednio do osób chronionych, o których mowa w ust. 7.”;

- 4) w art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a-c i e, pkt 2, 3 i pkt 4 lit. a, b i lit. c tiret pierwsze oraz w art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a i pkt 3-7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz ABW może użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”;

- 5) w art. 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a-c i e, pkt 2 i pkt 3 lit. a oraz w art. 47 pkt 1, 6 i 7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz AW może użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”;

- 6) po art. 32 dodaje się art. 32a-32d w brzmieniu:

„Art. 32a. 1. W celu zapobiegania, przeciwdziałania oraz zwalczania zdarzeń o charakterze terrorystycznym dotyczących systemów teleinformatycznych zlokalizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, polskich statkach powietrznych lub wodnych, a także w przedstawicielstwach dyplomatycznych Rzeczypospolitej Polskiej lub danych przetwarzanych w tych systemach oraz zapobiegania i wykrywania przestępstw o charakterze terrorystycznym w tym obszarze oraz ścigania ich sprawców, ABW przeprowadza ocenę bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2a, zwaną dalej „oceną bezpieczeństwa”.

2. Oceny bezpieczeństwa są przeprowadzane zgodnie z rocznym planem przeprowadzania ocen bezpieczeństwa. W uzasadnionych przypadkach ocena bezpieczeństwa może zostać przeprowadzona z pominięciem planu.

3. ABW informuje podmiot zarządzający systemem teleinformatycznym, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2a, o włączeniu tego systemu do rocznego planu przeprowadzania ocen bezpieczeństwa.

4. ABW uzgadnia z podmiotem, o którym mowa w ust. 3, ramowe warunki przeprowadzania oceny bezpieczeństwa.

5. Ocena bezpieczeństwa polega na przeprowadzeniu testów bezpieczeństwa systemu teleinformatycznego w celu identyfikacji zagrożeń wpływających na integralność, poufność, rozliczalność i dostępność tego systemu.

6. Ocena bezpieczeństwa powinna być prowadzona z uwzględnieniem zasady minimalizacji zakłócenia pracy systemu teleinformatycznego lub ograniczenia jego dostępności i nie może prowadzić do nieodwracalnego zniszczenia danych przetwarzanych w systemie teleinformatycznym podlegającym tej ocenie.

7. W związku z przeprowadzaniem oceny bezpieczeństwa, ABW może wytwarzać lub pozyskiwać urządzenia lub programy komputerowe, o których mowa w art. 269b ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oraz ich używać w celu określenia podatności ocenianego systemu na możliwość popełnienia przestępstw, o których mowa w art. 165 § 1 pkt 4, art. 267 § 3, art. 268a § 1 albo § 2 w związku z § 1, art. 269 § 2 albo art. 269a Kodeksu karnego.

8. ABW, w związku z przeprowadzaniem oceny bezpieczeństwa, używając urządzeń lub programów komputerowych, o którym mowa w ust. 7, może uzyskać dostęp do informacji dla niej nieprzeznaczonej, przełamując albo omijając elektroniczne, magnetyczne, informatyczne lub inne szczególne jej zabezpieczenie lub może uzyskać dostęp do całości lub części systemu teleinformatycznego.

9. Informacje uzyskane przez ABW w sposób określony w ust. 8 nie mogą być wykorzystane do realizacji zadań ustawowych ABW i podlegają niezwłocznemu, komisijnemu i protokolarnemu zniszczeniu.

10. Po przeprowadzeniu oceny bezpieczeństwa ABW sporządza i przekazuje podmiotowi, którego system podlegał ocenie bezpieczeństwa raport zawierający podsumowanie przeprowadzonych w ramach oceny bezpieczeństwa czynności oraz wskazanie wykrytych podatności systemu teleinformatycznego przez które rozumie się słabość zasobu lub zabezpieczenia systemu teleinformatycznego, która może zostać wykorzystana przez zagrożenie.

11. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, rodzaje dokonywanych w ramach oceny bezpieczeństwa testów bezpieczeństwa oraz warunki i sposób ich wykonywania, uwzględniając potrzebę kompletności dokonywanej oceny bezpieczeństwa.

Art. 32b. 1. W przypadku powzięcia informacji o wystąpieniu zdarzenia o charakterze terrorystycznym dotyczącego systemów lub danych, o których mowa w art. 32a ust. 1, Szef ABW może żądać od podmiotów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2a przedstawienia informacji o budowie, funkcjonowaniu oraz zasadach eksploatacji posiadanych systemów teleinformatycznych, w tym informacji obejmujących hasła

komputerowe, kody dostępu i inne dane umożliwiające dostęp do systemu oraz ich używanie, w celu zapobiegania, reagowania na zdarzenia o charakterze terrorystycznym dotyczące systemów lub danych, o których mowa w art. 32a ust. 1, a także zapobiegania i wykrywania przestępstw o charakterze terrorystycznym w tym obszarze oraz ścigania ich sprawców.

2. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, podlegają ochronie przewidzianej w przepisach o ochronie informacji niejawnych i mogą być udostępniane jedynie funkcjonariuszom ABW prowadzącym w danym postępowaniu czynności operacyjno-rozpoznawcze i ich przełożonym, uprawnionym do sprawowania nadzoru nad tymi czynnościami.

3. Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność za szkody wyrządzone naruszeniem przepisów ust. 2 na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121, z późn. zm.).

Art. 32c. 1. W celu zapobiegania i wykrywania przestępstw o charakterze terrorystycznym oraz ścigania ich sprawców Szef ABW, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego może:

- 1) zarządzić zablokowanie, albo
- 2) zażądać od administratora systemu teleinformatycznego zablokowania — dostępności określonych danych informatycznych w systemie teleinformatycznym, na czas określony nie dłuższy niż 30 dni, zwracając się jednocześnie do Sądu Okręgowego w Warszawie z pisemnym wnioskiem o wydanie postanowienia w tej sprawie.

2. Administrator systemu teleinformatycznego jest obowiązany do natychmiastowego dokonania czynności określonych w przekazanym mu żądaniu Szefa ABW.

3. Wniosek Szefa ABW, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany;
- 2) opis przestępstwa z podaniem, w miarę możliwości, jego kwalifikacji prawnej;
- 3) okoliczności uzasadniające potrzebę zablokowania dostępności określonych danych informatycznych w systemie teleinformatycznym;

- 4) dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego stosowana będzie blokada dostępności danych informatycznych, ze wskazaniem miejsca lub sposobu jej stosowania;
- 5) cel i czas prowadzonej blokady dostępności danych informatycznych.

4. Sąd, o którym mowa w ust. 1, może, na pisemny wniosek Szefa ABW, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, wydać postanowienie o przedłużeniu blokowania dostępności danych informatycznych, jeżeli nie ustały przyczyny zarządzenia tych czynności.

5. Na postanowienia sądu, o których mowa w ust. 1 i 4, przysługuje zażalenie Szefowi ABW. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

6. Szef ABW niezwłocznie informuje podmiot, o którym mowa w ust. 2, o treści prawomocnego postanowienia sądu.

7. Blokady dostępności danych informatycznych zaprzestaje się w przypadku:

- 1) nieudzielenia przez sąd w terminie 5 dni zgody na zarządzenie zablokowania dostępności określonych danych informatycznych,
- 2) nieudzielenia przez sąd zgody na przedłużenie blokowania dostępności danych informatycznych w trybie ust. 4,
- 3) z upływem okresu, na który blokada dostępności danych informatycznych została wprowadzona.

Art. 32d. 1. Szef ABW prowadzi centralny rejestr zdarzeń naruszających bezpieczeństwo systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2a, zwany dalej „rejestrem”.

2. Rejestr zawiera następujące dane obejmujące:

- 1) identyfikację podmiotu na rzecz którego działa system teleinformatyczny oraz dane administratora systemu,
- 2) datę i czas wykrycia naruszenia bezpieczeństwa systemu oraz prawdopodobną początkową datę i czas naruszenia bezpieczeństwa systemu,
- 3) identyfikację źródła zdarzenia naruszającego bezpieczeństwo systemu,
- 4) opis stwierdzonego zdarzenia naruszającego bezpieczeństwo systemu oraz sposób działania podmiotu powodującego naruszenie bezpieczeństwa,
- 5) opis szkód w systemie powstałych wskutek zdarzenia naruszającego bezpieczeństwo systemu.

3. Dane, o których mowa w ust. 2, przekazują Szefowi ABW, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, administratorzy systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2a, niezwłocznie po wykryciu zdarzenia naruszającego bezpieczeństwo w systemie.

4. Szef ABW przeprowadza analizę zdarzeń naruszających bezpieczeństwo systemów teleinformatycznych i wydaje rekomendacje podmiotom, o których mowa w ust. 3, zmierzające do podniesienia poziomu bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych w celu zapewnienia ich integralności, poufności, rozliczalności i dostępności.

5. Podmioty, którym Szef ABW przekazał rekomendacje, o których mowa w ust. 4, w terminie 3 miesięcy od ich otrzymania informują Szefa ABW o sposobie ich uwzględnienia.

6. Nieuwzględnienie rekomendacji, o których mowa w ust. 4, stanowi podstawę do wystąpienia przez Szefa ABW do organu sprawującego nadzór nad podmiotem z wnioskiem o podjęcie działań mających na celu wykonanie rekomendacji.”;

7) w art. 34 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Administrator zbioru danych, o którym mowa w ust. 2, udostępnia Szefowi ABW w drodze teletransmisji informacje zgromadzone w zbiorach danych, bez konieczności każdorazowego przedstawiania imiennego upoważnienia wydanego przez Szefa ABW okazywanego przez funkcjonariusza wraz z legitymacją służbową, o których mowa w ust. 2, jeżeli jednostka organizacyjna ABW będąca odbiorcą informacji spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
- 2) posiada zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) specyfika lub zakres wykonywanych zadań uzasadnia takie udostępnienie.”;

8) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. 1. W zakresie swojej właściwości ABW, jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom określonym w art. 5 ust. 1 pkt 2 lub ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, może korzystać z przetwarzanych przez banki informacji stanowiących tajemnicę bankową oraz informacji dotyczących umów o rachunek papierów wartościowych, umów o rachunek

pieniężny, umów ubezpieczenia lub innych umów dotyczących obrotu instrumentami finansowymi, a w szczególności z przetwarzanych przez uprawnione podmioty danych osób, które zawarły takie umowy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do:

- 1) podmiotów wykonujących działalność na podstawie ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197, z późn. zm.);
- 2) podmiotów wykonujących działalność ubezpieczeniową;
- 3) podmiotów wykonujących działalność w zakresie obrotu papierami wartościowymi i innymi instrumentami finansowymi na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.);
- 4) instytucji obowiązanych i podmiotów świadczących usługi finansowe w rozumieniu ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2014 r., poz. 455 oraz z 2015 r. poz. 1223).

3. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, oraz informacje związane z przekazywaniem tych informacji i danych podlegają ochronie przewidzianej w przepisach o ochronie informacji niejawnych i mogą być udostępniane jedynie funkcjonariuszom ABW prowadzącym w danym postępowaniu czynności operacyjno-rozpoznawcze i ich przełożonym, uprawnionym do sprawowania nadzoru nad tymi czynnościami. Akta postępowań zawierające te informacje i dane udostępnia się również sądom i prokuratorom, jeżeli następuje to w celu ścigania karnego.

4. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, udostępnia się na podstawie postanowienia wydanego na pisemny wniosek Szefa ABW przez Sąd Okręgowy w Warszawie.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

- 1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany;
- 2) opis przestępstwa z podaniem jego kwalifikacji prawnej;
- 3) okoliczności uzasadniające potrzebę udostępnienia informacji i danych;
- 4) wskazanie podmiotu, którego informacje i dane dotyczą;
- 5) podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji i danych;
- 6) rodzaj i zakres informacji i danych.

6. Po rozpatrzeniu wniosku Sąd Okręgowy w Warszawie, w drodze postanowienia, wyraża zgodę na udostępnienie informacji i danych, o których mowa w ust. 1, określając

ich rodzaj, zakres oraz podmiot zobowiązany do ich udostępnienia albo odmawia udzielenia zgody na udostępnienie informacji i danych. Przepis art. 27 ust. 11 stosuje się odpowiednio.

7. Szefowi ABW na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie, o którym mowa w ust. 6, przysługuje zażalenie.

8. W przypadku wyrażenia przez Sąd Okręgowy w Warszawie zgody na udostępnienie informacji i danych, o których mowa w ust. 1, Szef ABW pisemnie informuje podmiot, o którym mowa w ust. 5 pkt 5, o wydaniu przez Sąd Okręgowy w Warszawie postanowienia, wskazując jego datę i sygnaturę, oraz o rodzaju i zakresie informacji i danych, które mają być udostępnione, podmiocie, którego informacje i dane dotyczą, oraz o osobie funkcjonariusza ABW upoważnionego do ich odbioru.

9. W terminie do 120 dni od dnia przekazania informacji i danych, o których mowa w ust. 1, Szef ABW, informuje podmiot, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, o postanowieniu Sądu Okręgowego w Warszawie wyrażającym zgodę na udostępnienie informacji i danych.

10. Sąd Okręgowy w Warszawie, na wniosek Szefa ABW, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może odroczyć, w drodze postanowienia, na czas oznaczony, z możliwością dalszego przedłużania, obowiązek, o którym mowa w ust. 9, jeżeli zostanie uprawdopodobnione, że poinformowanie podmiotu, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, może zaszkodzić wynikom podjętych czynności operacyjno-rozpoznawczych. Przepis art. 27 ust. 11 stosuje się odpowiednio.

11. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 9 lub 10, zostało wszczęte postępowanie przygotowawcze, podmiot, o którym mowa w ust. 5 pkt 4 jest powiadamiany o postanowieniu Sądu Okręgowego w Warszawie o udostępnieniu informacji i danych przez prokuratora lub, na jego polecenie, przez Szefa ABW przed zamknięciem postępowania przygotowawczego albo niezwłocznie po jego umorzeniu.

12. Jeżeli informacje i dane, o których mowa w ust. 1, nie dostarczyły podstaw do wszczęcia postępowania przygotowawczego, Szef ABW niezwłocznie pisemnie zawiadamia o tym podmiot, o którym mowa w ust. 5 pkt 5.

13. Materiały zgromadzone w trybie, o którym mowa w ust. 1-10, niestanowiące informacji potwierdzających zaistnienie przestępstwa, podlegają niezwłocznemu, protokolarnemu, komisijnemu zniszczeniu. Zniszczenie materiałów zarządza Szef ABW.

14. Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność za szkody wyrządzone naruszeniem przepisów ust. 3 na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121, z późn. zm.).

15. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposoby przetwarzania danych i informacji, o których mowa w ust. 1, w zbiorach danych, rodzaje jednostek organizacyjnych ABW uprawnionych do korzystania z tych zbiorów oraz wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych, uwzględniając potrzebę ochrony danych przed nieuprawnionym dostępem.”;

9) w art. 43:

a) w ust. 2 po pkt 6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) zniszczenia, unieruchomienia lub przejęcia kontroli lotu modelu latającego lub bezzałogowego statku powietrznego.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 2, 4, 6 i 7, mogą być wykonywane również w miejscu bezpośrednio sąsiadującym z chronionymi urządzeniami, obszarami lub obiektami, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia ich bezpieczeństwa lub bezpieczeństwa przebywających w nich osób.”;

10) w art. 44 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiadająca obywatelstwo polskie;”;

11) w art. 60:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) utraty obywatelstwa polskiego.”,

b) w ust. 2 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) nabycia obywatelstwa innego państwa.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz.U. z 2013 r. poz. 1393, z późn. zm.), po art. 126 dodaje się art. 126a w brzmieniu:

„Art. 126a. 1. Bezzałogowy statek powietrzny, w tym model latający, może zostać zniszczony, unieruchomiony albo nad jego lotem może zostać przejęta kontrola, w przypadku gdy:

1) przebieg lotu lub działanie bezzałogowego statku powietrznego:

a) zagraża życiu lub zdrowiu osoby,

b) stwarza zagrożenie dla chronionych obiektów, urządzeń lub obszarów,

- c) zakłóca przebieg imprezy masowej albo zagraża bezpieczeństwu jej uczestników,
 - d) stwarza uzasadnione podejrzenie, że może zostać użyty jako środek ataku terrorystycznego;
- 2) bezzałogowy statek powietrzny wykonuje lot w przestrzeni powietrznej w części której państwowy organ zarządzania ruchem lotniczym wprowadził ograniczenia lotów albo znajdującej się nad terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w której lot statku powietrznego jest zakazany od poziomu terenu do określonej wysokości.

2. Do zniszczenia lub unieruchomienia bezzałogowego statku powietrznego albo przejęcia kontroli nad jego lotem w przypadku, o którym mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1 lit. a, b d — są uprawnieni funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Celnej i Służby Więziennej, żołnierze Żandarmerii Wojskowej i Sił Zbrojnych oraz pracownicy specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych,
- 2) ust. 1 pkt 1 lit. c — są uprawnieni funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, żołnierze Żandarmerii Wojskowej oraz pracownicy specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych,
- 3) ust. 1 pkt 2 — są uprawnieni żołnierze Sił Zbrojnych — na zasadach określonych w odrębnych przepisach.”.

Art. 34. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 60a:

- a) wprowadzenie do wyliczenia w ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Abonent, z wyłączeniem abonenta korzystającego z publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług, podaje dostawcy usług co najmniej następujące dane:”.

b) w ust 1a w pkt 1:

— lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) adres zameldowania, a w przypadku jego braku, adres zamieszkania lub adres korespondencyjny”,

—dodaje się lit d w brzmieniu:

„d) nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej - numer paszportu lub karty pobytu”,

c) w ust. 1a w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) adres siedziby”,

d) w ust. 1a w pkt 2 dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) adres korespondencyjny.”,

e) dodaje się ust. 1c - 1e w brzmieniu:

„1c. Abonent podaje dane określone w ust. 1a przy zawieraniu umowy w formie pisemnej lub elektronicznej. Abonent będący stroną umowy o świadczenie usług przedpłaconych w publicznej sieci telekomunikacyjnej podaje dane, o których mowa ust. 1a za pomocą formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług albo w inny sposób określony przez dostawcę tych usług.

1d. Dostawca usług rozpoczyna świadczenie usług telekomunikacyjnych, po podaniu przez abonenta danych określonych w ust. 1a oraz zweryfikowaniu zgodności tych danych, z danymi określonymi w ust. 1a:

- 1) pkt 1 lit. a, b i d zawartymi w okazanym dostawcy usług dokumencie potwierdzającym tożsamość abonenta będącego osobą fizyczną,
- 2) pkt 2 lit. a - c zawartymi we właściwym rejestrze lub w przedłożonych dostawcy usług uwierzytelnionych odpisach dokumentów odnoszących się do abonenta niebędącego osobą fizyczną.

1e. Niemożność zweryfikowania przez dostawcę usług zgodności danych abonenta w sposób określony w ust. 1d skutkuje wygaśnięciem umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.”;

- 2) w art. 179 ustawy po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Prezes UKE udostępnia uprawnionym podmiotom, na ich wniosek, informacje o numerach przeniesionych zawarte w bazie danych, o której mowa w art. 71 ust. 4.”.

- Art. 35.** W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.) w art. 149 po pkt 8a dodaje się pkt 8b w brzmieniu:

„8b) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w trybie i na zasadach określonych w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.”.

- Art. 36.** W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 253, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) innych niż określone w lit. a-f, godzących w bezpieczeństwo potencjału obronnego państwa, SZ RP oraz jednostek organizacyjnych MON, a także państw, które zapewniają wzajemność;”;

- 2) w art. 5 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) rozpoznawanie, zapobieganie oraz wykrywanie zdarzeń oraz przestępstw o charakterze terrorystycznym, godzących w bezpieczeństwo potencjału obronnego państwa, SZ RP oraz jednostek organizacyjnych MON;”;

- 3) w art. 6 ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) rozpoznawanie, przeciwdziałanie i zapobieganie aktom o charakterze terrorystycznym wymierzonym przeciwko personelowi i mieniu Sił Zbrojnych RP, oraz zwalczanie skutków takich aktów;”;

- 4) w art. 10 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W celu realizacji współdziałania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w szczególności dla zapewnienia bezpieczeństwa i właściwej realizacji zadań SWW poza granicami państwa, w SWW mogą być tworzone zespoły zadaniowe składające się z funkcjonariuszy SWW, żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w SWW oraz żołnierzy pełniących służbę w oddziałach lub pododdziałach SZ RP.

1b. Żołnierze pełniący służbę w oddziałach lub pododdziałach SZ RP, wchodzący w skład zespołów zadaniowych, o których mowa w ust. 1a, wykonują polecenia i

rozkazy według procedur obowiązujących w SWW. Żołnierzom tym przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 26, 28 i 30.”;

5) w art. 10 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, sposób i tryb tworzenia zespołów zadaniowych, o których mowa w ust. 1a, oraz wyznaczania żołnierzy pełniących służbę w oddziałach lub pododdziałach SZ RP do składu takich zespołów.”.

6) dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. 1. Jeżeli informacje lub materiały uzyskane przez SKW podczas realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1:

- 1) wskazują na fakt popełnienia przestępstwa szpiegostwa albo
- 2) uprawdopodobniają działalność zmierzającą do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym

— Szef SKW może, w przypadku gdy jest to uzasadnione względami bezpieczeństwa państwa, odstąpić od obowiązku zawiadomienia właściwego prokuratora o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia tego przestępstwa oraz osobie, która według uzyskanych przez SKW informacji lub materiałów może być jego sprawcą.

2. Szef SKW odstępuje od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w przypadku, gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa lub albo podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym świadomie i dobrowolnie:

- 1) ujawnił wszelkie okoliczności popełnionego czynu lub prowadzonej działalności;
- 2) zobowiązał się do podjęcia tajnej współpracy z SKW.

3. Szef SKW odstępuje od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego, a także za zgodą Prezesa Rady Ministrów albo Ministra – Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został powołany oraz powiadamia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o wystąpieniu do Prezesa Rady Ministrów z wnioskiem o udzielenie takiej zgody.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym:

- 1) popełnił umyślne przestępstwo przeciwko życiu albo inne przestępstwo umyślne, którego skutkiem jest śmierć człowieka, ciężki uszczerbek na zdrowiu albo
- 2) współdziałał w popełnieniu takiego przestępstwa lub usiłował je popełnić albo
- 3) nakłaniał inną osobę do popełnienia czynu zabronionego, o którym mowa w pkt 1.

5. W przypadku, gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym, pomimo podjęcia tajnej współpracy z SKW, prowadzi nadal działalność na szkodę Sił Zbrojnych lub obronności Rzeczypospolitej Polskiej, niezgodnie z warunkami tej współpracy albo popełnił jedno z przestępstw, o których mowa w ust. 4, lub współdziałał w popełnieniu takiego przestępstwa albo nakłaniał do jego popełnienia, Szef SKW powiadamia właściwego prokuratora.

6. Szef SKW powiadamia właściwego prokuratora także w przypadku, gdy zostanie ujawnione, że sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym, który podjął tajną współpracę z SKW, świadomie nie ujawnił wszelkich okoliczności czynu lub działalności, o których mowa w ust. 1.

7. W przypadku zagrożenia życia lub zdrowia osoby, o której mowa w ust. 1, lub osób przez nią wskazanych, Szef SKW, po uzyskaniu zgody Prezesa Rady Ministrów, stosuje wobec tej osoby lub osób przez nią wskazanych odpowiednie do zagrożenia środki ochronne, a także zapewnia niezbędne środki pomocy, w tym, w szczególnie uzasadnionych przypadkach także pomoc finansową. Przepisy art. 39 ust. 3 i art. 40 ustawy stosuje się odpowiednio.

8. Szef SKW cofa ochronę lub pomoc w przypadku:

- 1) umyślnego naruszania przez osobę objętą ochroną lub pomocą, o których mowa w ust. 7, zasad albo zaleceń w zakresie tej ochrony lub pomocy;
- 2) zaistnienia co najmniej jednej z okoliczności, o których mowa w ust. 4 - 6.

9. W razie cofnięcia ochrony lub pomocy w przypadkach, o których mowa w ust. 8, sprawca przestępstwa szpiegostwa lub przestępstwa o charakterze terrorystycznym jest obowiązany do zwrotu Szefowi SKW równowartości świadczeń otrzymanych w ramach pomocy, a także zwrotu dokumentów określonych w ust. 7, jeżeli zostały mu wydane. Przepis stosuje się odpowiednio do osób chronionych, o których mowa w ust. 7.”;

7) w art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a-c i e, pkt 2 i pkt 4 lit. c tiret trzecie oraz w art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3, 5, 6 i 7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz SKW może użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”;

8) w art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a-c i e, pkt 2 i pkt 3 lit. a oraz w art. 47 pkt 1, 6 i 7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz SWW może użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz.U. z 2014, poz. 1106, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiadająca obywatelstwo polskie;”;

2) w art. 19:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) utraty obywatelstwa polskiego.”;

b) w ust. 2 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) nabycia obywatelstwa innego państwa.”.

Art. 38. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1411, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a-c i e, pkt 2, 3 i 4 lit. a, b i lit. c tiret drugie oraz w art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3, 5 - 7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz CBA może użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”;

2) w art. 30:

a) w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zniszczenia, unieruchomienia lub przejęcia kontroli lotu modelu latającego lub bezzałogowego statku powietrznego;”;

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 2a, 3 i 4, mogą być wykonywane również w miejscu bezpośrednio sąsiadującym z chronionymi urządzeniami, obszarami lub obiektami, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia ich bezpieczeństwa lub bezpieczeństwa przebywających w nich osób.”.

Art. 39. W ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz.U. z 2014 r. poz. 1525 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 73 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzję o wydaleniu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE wydaje, z urzędu lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE lub miejsce ujawnienia faktu albo zdarzenia będącego podstawą wystąpienia z wnioskiem o wydalenie.”;

2) po art. 73b dodaje się art. 73c w brzmieniu:

„Art. 73c. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, wydaje decyzję o wydaleniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE, mogących prowadzić działalność terrorystyczną lub szpiegowską albo podejrzewanych o popełnienie jednego z tych przestępstw.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu, przymusowemu wykonaniu.

3. W sprawach decyzji, o których mowa w ust. 1, organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego jest Prezes Rady Ministrów.”.

Art. 40. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 757, z późn. zm.) w art. 11 ust. 3 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) w jednostkach podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych niebędących podmiotami leczniczymi;”.

Art. 41. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1166, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) zdarzeniu o charakterze terrorystycznym – należy przez to rozumieć sytuację, o której mowa w art. 2 pkt 6 ustawy z dnia o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. poz. ...);”;

2) uchyla się art. 12a;

3) uchyla się art. 23.

Art. 42. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 990, z późn. zm.) w art. 66 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1, 2 i pkt 3 lit. a oraz w art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3, 5, 6 i 7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusze wykonujący czynności związane z realizacją zadań określonych w art. 2 ust. 1 pkt 4-6, pełniący służbę w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych Służby Celnej, lub funkcjonariusze upoważnieni przez Szefa Służby Celnej do wykonywania tych zadań mogą użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”.

Art. 43. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1415, z późn. zm.) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a, b i e, pkt 2, pkt 3 lit. a, pkt 5 oraz w art. 47 pkt 3, 6 i 7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusze mogą użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”.

Art. 44. W ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 47 po pkt 6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) zniszczenia lub unieruchomienia bezzałogowego statku powietrznego, w przypadkach określonych w ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze.”;

2) w art. 48 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Od procedury, o której mowa w ust. 1 i 2, lub jej poszczególnych elementów, w szczególności od oddania strzału ostrzegawczego, można odstąpić, jeżeli:

- 1) ich zrealizowanie groziłoby bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia uprawnionego lub innej osoby, lub;
- 2) jest to niezbędne dla zapobieżenia wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych, a inne środki ze względu na okoliczności mogłyby okazać się niewystarczające.”.

Art. 45. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 310 otrzymuje brzmienie:

„Art. 310. Decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydaje:

- 1) z urzędu — komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej, który stwierdził istnienie przesłanki uzasadniającej wydanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu;
- 2) na wniosek wojewody, Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, organu Służby Celnej, komendanta wojewódzkiego lub komendanta powiatowego (miejskiego) Policji — komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej, właściwy ze względu na siedzibę organu występującego z wnioskiem albo miejsce pobytu cudzoziemca.”;

2) po art. 329 dodaje się art. 329a w brzmieniu:

„Art. 329a. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, wydaje decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu dotyczącą cudzoziemca mogącego prowadzić działalność terrorystyczną lub szpiegowską albo podejrzewanego o popełnienie jednego z tych przestępstw.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu, przymusowemu wykonaniu.

3. W sprawach decyzji, o których mowa w ust. 1, organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego jest Prezes Rady Ministrów.”;

3) w dziale X tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Krajowy zbiór rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców oraz centralny rejestr wizowy”;

4) w art. 449a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dane przetwarzane w centralnym rejestrze wizowym udostępnia się konsulom, Szefowi Urzędu oraz Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań.”.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 46. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 18 ust. 8 ustawy, o której mowa w art. 23, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 18 ust. 8 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 47. Szef ABW w terminie do 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy utworzy wykaz, o którym mowa w art. 10 ust. 1.

Art. 48. 1. W celu realizacji zadań o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2a, art. 32a, art. 32d i art. 43 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 32, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego:

- 1) dokona zamówień na usługi i dostawy sprzętu technicznego, informatycznego oraz oprogramowania,
 - 2) podejmie działania inwestycyjne,
 - 3) zapewni obsadę etatową,
 - 4) przeprowadzi szkolenia dla funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego
- w terminie do 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w terminie, o którym mowa w ust. 1, realizuje zadania wynikające z art. 5 ust. 1 pkt 2a, art. 32a - art. 32d i art. 43 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 32, z uwzględnieniem posiadanych aktualnie zasobów osobowych i rzeczowych.

3. Roczny plan przeprowadzania ocen bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 32a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 32, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego opracuje po raz pierwszy na rok 2017.

4. Realizacja zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 4 jest finansowana w formie dotacji celowej z budżetu państwa w roku budżetowym 2017 i 2018.

5. Do zamówień na dostawy, usługi i roboty budowlane związanych z realizacją zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2a, art. 32a, art. 32d i art. 43 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 32, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164).

Art. 49. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy dostawca usług przedpłaconych w publicznej sieci telekomunikacyjnej zaprzestaje świadczenia tych usług abonentom, którzy:

- 1) nie podali danych określonych w art. 60a ust. 1a, lub
- 2) których dane nie zostały zweryfikowane przez dostawcę usług zgodnie z art. 60a ust. 1d — ustawy, o której mowa w art. 34, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 50. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2016 r.

